

Ruimte

Jij bent geen competitie, geen passage, maar de tijd waarin we wonen –
een schelp, een rondgang naar meer, een overgave,
jij bent de draad die wij terug kunnen volgen als wij zijn blijven hangen,
als wij niet meer omhoog durven, als wij heel langzaam kwetsbaar zijn gegroeid,
jij bent geen moment, maar het gevoel dat lijkt op kijken naar een lege plek in de lucht
en ergens weten dat daar ooit licht zal branden, het gevoel dat lijkt op je ogen sluiten
maar niet bang zijn om te vallen, juist alles in jou voelen stijgen,
jij bent geen beeld, maar een landschap gebloemschikt naar het ritme van de mensen.

Dit is een ode aan alle vrijwilligers, zij die de sporen van hun bestaan achter laten met liefde.
Het gaat om, op een subtiele manier allesomvattend zijn, eenmalig of voor een langer termijn.
Van 'SchuldHulpMaatjes' tot budgetcoaches. Dit is geen strijd, waarin alleen de sterksten
overleven, maar een compositie, waarin wij allemaal een stukje bijdragen, zoals instrumenten in een opera,
of woorden in een gedicht. We bestaan in relatie, zijn allemaal op weg naar een overwinning,
leiden daardoor ook wel eens verlies.

We hebben allemaal wel eens gehuild, een moment dat we het even niet meer weten,
verschillende oorzaken die leiden tot financiële problemen. We kennen allemaal wel iemand die helpt,
iemand die ondersteund of het voor je op kan nemen. Ik ben een vrouw met een schuld,
een kind zonder laptop, een kunstenaar zonder werk.

Helaas gaan wij veel dingen pas voelen in begrenzing,
als ze in zichzelf lijken te verdwijnen,
als er geen weg terug meer lijkt.
Gelukkig zijn er altijd mensen,
mensen die buiten zichzelf treden,
meeleven, mensen die ruimte geven,
zodat je kan ademen
wanneer je dreigt te stikken,
mensen die het getik van horloges
hebben omgeruild voor het geklop van het hart.
Dit gedicht is voor jullie.

Wees de bladeren, een student, een moeder, een gesprek,
wees een oudere noorderling of een bicultureel transgender persoon,
wie je ook bent blijf bestaan, blijf bestaan, blijf bestaan
niet vanuit vaste golven of de stand van de maan,
maar vanuit de noodzaak dat we bestaan in relatie, dat wij wat achterlaten voor elkaar.